

Nagy Betti

Édes élet

vörös fényben tévednek el az utcák
cikáznak bárók neon reklámai közt

taxiba ülök
ezüst szem fut végig harisnyámon
szurokban hagyott cipőmre találnak majd
kóbor királyfik

kirakatok üvegtábláiban
itt hagyom örökre másom
mert ma éjjel elveszítelek

itt hagylak a taxi hátsó ülésén
vörös fényben tévednek el az utcák
kitaposott cipőm olajoshordó mögé rúgom

nézem az arcom egy pocsolya tükkrében

Tériszony III.

Üres város, üres megállóhely.
Utasok nélküli busz ajtaja csapódik-nyílik.
Üres én.
A boltok kirakatain barna kartonpapír.
Lehúzott redőny a lakások ablakain.
Se ki, se be a fény.

A várost dróttal körbekerítették.
A kerítésbe áramot vezettek.
Jaj, minek ekkora óvintézkedés
hiszen hova is mehetnék?!

Üres város, üres én.
Melléd fekszem.
Könyörgök, legalább te maradj meg.
Szögesdrót ujjaiddal
végigsebzed a vállam búcsúzóul,
és felvillan egy kóboráram a szemedben.